

อ่างทองในบจจุบัน

บจจุบัน อ่างทอง เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย ตัว
จังหวัดคงอยู่ริมฝั่งชัยของแม่น้ำเจ้าพระยา อยู่ห่างจากกรุง-
เทพฯ ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ (แต่ถ้า
หากถนนสายใหม่ที่ตัดจากบางปะอิน เข้ายุธยา-บางปะหัน
-อ่างทอง เสร็จจะย่นระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงอ่างทองได้
อีก ซึ่งขณะนี้กำลังก่อสร้างอยู่) และห่างจากกรุงเทพฯ ทาง
เรือ (แม่น้ำเจ้าพระยา) ประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร

จังหวัดอ่างทอง มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๑๐๑.๖๓ ตาราง
กิโลเมตร มีประชากรประมาณ ๒๐๕,๖๘๕ คน มีอาณาเขต
ติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอท่าช้าง และ
อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันออก จังหวัดอ่างทอง อำเภอท่าวัง และอำเภอเมือง
ลพบุรี จังหวัดลพบุรี อำเภอหาราช และอำเภอบางปะหัน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศใต้ จังหวัดอ่างทอง อำเภอบางบาล และอำเภอผักไก่ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก จากเขตอำเภอเดิมบางนางบัว อำเภอ
สามชุก อำเภอครีปประจำน์ และอำเภอเมืองสุพรรณบุรี
ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มไม่มีน้ำไม่แห้งขาด
ในฤดูน้ำหลากร น้ำจะไหลบ่าจากแม่น้ำลำคลองเข้าท่วมพื้นที่
ทั่วไป มีแม่น้ำไหลผ่าน ๒ สาย คือแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย
คือแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านท้องที่อำเภอไชโย อำเภอ
เมืองอ่างทองและอำเภอป่าโมก ส่วนแม่น้ำน้อยไหลผ่าน
ท้องที่อำเภอโพธิทองและอำเภอวิเศษชัยชาญ

การปักครอง แบ่งการปักครองเป็น ๗ อำเภอ
คืออำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย อำเภอป่าโมก อำเภอ
วิเศษชัยชาญ อำเภอแสงหราและอำเภอสามโค้ก

การคมนาคมจากกรุงเทพมีรดยนต์ระหว่างกรุงเทพฯ
—อ่างทอง และอ่างทอง—กรุงเทพฯ ออกทุก ๔๐ นาที ระยะ
ทาง ๑๑๗ กิโลเมตร (ถ้าหากทางสายใหม่ที่ตัดจากบางปะอิน
เข้าอยุธยาเสร็จจะย่นระยะทางได้อีกมาก) ถ้าจะเดินทางทาง
รถไฟ็คต้องลงที่สถานีรถไฟอยุธยา และต่อรดยนต์จากอยุธยา
—อ่างทอง ระยะทาง ๓๑ กิโลเมตร และถ้าหากเดินทางจาก
ลพบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี ก็มีรดยนต์จากสิงห์บุรีแล่นไปตาม
ถนนคลองส่งน้ำชลประทาน ระยะทางจากสิงห์บุรี—อ่างทอง

๓๗ กิโลเมตร บ้ำจุบันนนสายใหม่จากอ่างทอง - สิงห์บุรี
เสร็จแล้วเป็นถนนชนหนังแท็อ้ม และไกลกว่าถนนคลองส่ง
น้ำชลประทานเล็กน้อย ส่วนการคมนาคมทางน้ำ จากกรุง-
เทพฯ - อ่างทองก็อาจจะไปได้โดยทางเรือใช้เวลาเดินทางราว
๑๒ ชั่วโมง แต่ถ้าเป็นฤดูแล้งเรือขนาดใหญ่เดินไม่ได้ เพราะ
บางตอนที่น้ำเขินจะไปได้ก็เฉพาะเรือเล็กเท่านั้น แต่บ้ำจุบันน
การเดินทางทางเรือนั้น ส่วนมากเป็นการบรรทุกสินค้ามาก
กว่า เพราะใช้เวลานานมาก

สำหรับการอาชีพของราษฎรัจหัวคอก่างทองนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการทำนา ร่องลงมาก็คือ การทำไร่ ทำสวน การเลียงสักว์ การขับปลา ส่วนอุตสาหกรรมในครอบครัวก็มีการทำกระจาดและสิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือน ด้วยหัวย การทำงอนและการจักสานอัน ก็มีบ้าง *